

Les cabres i les cremes tècniques, claus per a la gestió de Cardó

Així ho estableix el Pla de prevenció d'incendis de la serra elaborat des de la Universitat de Lleida per a la Generalitat

M. MILLAN

Els municipis afectats per l'incendi a la serra de Cardó-Boix encara no s'han recuperat del xoc que ha suposat l'arrasament d'uns boscos i zones naturals que ja havien estat calcinades per les flames anteriorment, amb el 1995 com a data més recordada, però també el 2005 i el 1978. Els alcaldes han reclamat mesures de gestió per evitar nous incendis o tractar que els que s'hi produeixin no siguin tan vastos com el que aquest mes de maig ha afectat un total de 3.081 hectàrees de Rasquera, el Perelló, Tivenys i, en molt menor mesura, Benifallet. Es tracta d'unes mesures que es recullen al Pla de prevenció d'incendis de la serra de Cardó, lliurat per la Universitat de Lleida a la Generalitat aquesta mateixa primavera. El seu autor és l'enginyer de forests Joaquim Garcia Codina i se centra només en una part de la serra de Cardó, mentre que la del Boix haurà de ser objecte d'un futur projecte, en ser totes dues considerades com a zones d'alt risc forestal.

Segons es detalla al document, la serra de Cardó es caracteritza per una abrupta i sinuosa orografia, a la qual acompanyen sovint intenses ratxes de vent que es canalitzen per la vall de l'Ebre i que «difícilment en gran mesura la implementació d'infraestructures efectives de prevenció i control dels incendis forestals».

Biomassa

Així, el pla aposta per aquesta prevenció amb la neteja del sotabosc i l'obertura de clarianes a partir de cremes controlades (l'anomenat foc prescrit o tècnic) i també amb l'aprofitament sostenible del combustible forestal, ja sigui a través de la ramaderia o de l'explotació de la biomassa. En aquest sentit, resulta bàsica i indispensable la presència dels ramats de cabra blanca propis de Rasquera (que de moment s'han quedat sense pastures). Segons explica l'autor del Pla de prevenció d'incendis a la



Imatge d'un dels paratges arrasats pel foc en l'incendi d'aquest mes. FOTÓ: JOAN REVILLAS

L'APUNT

Reunió avui a Rasquera

■ Els alcaldes dels municipis afectats per l'incendi de les Terres de l'Ebre, a Rasquera, el Perelló, Tivenys i Benifallet, es reuniran avui amb representants de Medi Ambient i Agricultura de la Generalitat. La reunió es durà a terme a les cinc de la tarda al municipi de Rasquera. En els últims dies els ajuntaments han recopilat i comptabilitzat tota la informació sobre les afectacions i

els danys que va causar l'incendi en els seus termes. Com ha explicat l'alcalde del Perelló, Ferran Cid, aquesta serà la primera d'un seguit de reunions en què caldrà establir les noves estratègies de gestió que evitin que la serra de Cardó-Boix sigui devorada per les flames cada dècada.

Els alcaldes insisteixen que són ara més necessaris que mai els

recursos econòmics suficients per poder aplicar una correcta gestió com a prevenció d'incendis a la serra de Cardó-Boix. Els alcaldes de Rasquera, el Perelló i Benifallet ja van atribuir a la manca de recursos públics per a la gestió adequada de l'espai, l'expansió de l'últim incendi que va acabar afectant una superfície de més de 3.000 hectàrees. —ACN

serra de Cardó, es tracta d'eines que són força econòmiques però de la màxima efectivitat.

Xarxa viària i senders

Pel que fa a la gestió, i com han reivindicat els alcaldes de la zona, resulta molt important el manteniment de la xarxa de camins i senders, l'única manera per poder arribar a algunes de les zones de més difícil accés.

Un altre punt clau és la compartimentació del territori. A l'àrea de Cardó es fixen les carreteres TV3021 (de Rasquera al balneari de Cardó) i el camí dels Monredons com a les dues infraestructures bàsiques per tal de dividir el territori en quatre sectors i planificar actuacions de cura a l'actuació d'un hipotètic incendi forestal.

Pel que fa a les basses existents per a l'ús dels bombers, es proposa fer un inventari, reformar algunes de les existents i canviar-ne altres de lloc, per tal d'optimitzar aquest recurs de cara a la prevenció i extinció

ció d'incendis en el conjunt de la serra.

Patrons de comportament

«Els grans incendis segueixen un mateix patró, com s'ha demostrat en el foc recent, molt similar al de 1995», explica Garcia. Així, tenint en compte els models existents es poden avançar els comportaments de les flames i la seva evolució, per tal d'aplicar-hi les millors estratègies. En aquest sentit, el pla estableix tot un seguit de punts estratègics als nusos dels barrancs i a les zones altes de les carenes, on la concentració dels esforços dels bombers pot evitar la propagació ràpida del foc, com ha passat en aquest últim incendi.

mmillan@diaridetarragona.com

Invertir en prevenció



JOAQUIM GARCIA

Enginyer de Forests

El devastador incendi forestal de Rasquera i Cardó-Boix (que ha arrasat més de 3.000 hectàrees de vegetació aquest mes de maig) hauria de convertir-se en l'esperó per a l'elaboració d'un pla integral de desenvolupament inserit en una política agroforestal pràctica i eficaç, que esmenés la paupèrrima gestió de les nostres muntanyes i alhora minorés el declivi del nostre món rural.

Davant la magnitud de les repercussions socials, econòmiques i ecològiques que comporten els incendis forestals, les administracions públiques ja han vingut millorant substancialment els mitjans destinats a la seva extinció, incloent aspectes formatius, pressupostaris i tecnològics, just és reconèixer-ho. No obstant això, aquestes mesures disten de tallar l'arrel del problema, ja que només preveuen mesures puntuals o a curt termini, sense que s'observi una correcta gestió de la massa combustible forestal ni càpiga fins al moment percebre tampoc una valoració de les característiques estructurals relatives a la vegetació de les nostres muntanyes. Invertir diners públics en prevenció, amb l'horitzó posat en el manteniment i gestió dels nostres frondosos boscos, resulta bastant més barat, eficaç i sostenible a mitjà i llarg termini que dotar de forma desmesurada un cos d'extinció que es quedarà desbordat i superat davant la magnitud i virulència que aconsegueixen aquest tipus d'incendis forestals, d'una gran magnitud.